

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО СТРАХУВАННЯ – СПОЖИВАЧАМ

ПРОЄКТ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НАСУ
ВИПУСК 17

ЕТАП

СПОСОБИ ОБМІНУ ІНФОРМАЦІЄЮ

контекст

з 01 січня 2024 року почав діяти новий Закон України “Про страхування”

кого стосується

споживачів страхування - фізичних осіб, які звернулася за отриманням або отримують страхову послугу для задоволення особистих потреб, не пов'язаних з підприємницькою або незалежною професійною діяльністю, а також інших осіб, визначених договором страхування як застраховані особи та/або вигодонабувачі, які є фізичними особами, або інших фізичних осіб, які мають право на отримання страхової виплати

Закон передбачає значний обсяг інформації, що створюється та передається сторонами договору страхування та іншими особами під час відносин страхування. Обмін інформацією починається із інформації щодо самого страховика та його послуг, переддоговірної інформації, що розкривається клієнту, процесу укладення договору страхування, врегулювання страхових випадків, закінчуючи запитамі клієнтів про свою історію страхування. Форма частини з цієї інформації врегламентована, іншою ж можна обмінюватися у довільній формі і спосіб.

ЯК ЦЕ ВІДБУВАТИМЕТЬСЯ?

Частина інформації має існувати виключно у письмовій формі.

Так, форма договору страхування передбачається виключно письмова, як і, наприклад, інформування щодо дозволу на передачу страхового портфеля або відмова клієнта від консультації та/або рекомендацій страховика. Також письмовою має бути і згода застрахованої особи на її заміну за договорами з ризиками, пов'язаними із страхуванням життя та здоров'я, а також інформування про прийняте страховиком рішення щодо відмови у виплаті, або намір страхувальника відмовитися від договору страхування.

Частина інформації має обов'язково розміщуватися на сайті: щорічна та проміжна фінансова звітність, а також звіт про платоспроможність та фінансовий стан страховика; інформація щодо передачу страхового портфелю; інформаційні документи про стандартні страхові продукти та всі редакції загальних умов страхових продуктів; інформація про направлення страхувальнику повідомлення про бонуси та про результати участі у прибутках страховика (для страхування життя); інша інформація, визначена законом та нормативно-правовими актами НБУ.

Про форму і спосіб надання частини інформації можна домовитися або обрати із запропонованих.

Наприклад, інформація про страховий продукт, про найменування та місцезнаходження страховика, його ідентифікаційний код у ЄДРПОУ, відомості про ліцензію, перелік послуг із страхування, які можуть надаватися страховиком на запит клієнта, порядок та умови консультування клієнтів щодо страхових послуг, вид винагороди, яку працівник з реалізації страховика отримає при укладенні договору страхування, в тому числі порядок та умови її виплати, інформацію про будь-які інші платежі, які клієнт буде зобов'язаний сплатити у разі укладення договору страхування, інформацію про механізми та способи захисту прав споживачів, а також інформація про страхового посередника можуть надаватися клієнту в паперовій або електронній формі, у тому числі засобами електронної пошти та/або шляхом надання посилання на інформацію, що розміщується на веб-сайті страховика, та/або шляхом надання доступу до такої інформації через особистий кабінет клієнта чи програмний застосунок, або в інший спосіб за домовленістю з клієнтом.

ЧИМ ПЕРЕДБАЧЕНО?

Статтями 50, 56, 87, 88, 89, 104 нового Закону України «Про страхування».

ЩО В РЕЗУЛЬТАТІ?

Сайт страховика міститиме найбільш повну інформацію щодо самої компанії та її послуг, втім, частина інформації обов'язково матиме письмову (паперову або електронну) форму через її виняткову важливість для сторін.